

вѣданіе исправятъ Богослуженіе-то си. А ученикъ-тъ на Іонійскѣ-тѣ академіѣ, кой-то ся е училъ у тридесять учителя, (*) утвѣрдително пише, че сегашный Българскый языкъ има сходство съ Цръковно-Славянскый толкова, колко то сходство има Циганскый съ Индійскый. Мы думѣмы, не сме чули ость Индійскый языкъ та да го познаваме какъвъ е, а за Циганскый сме разбрали, само че има иѣчто обще съ Гръцкый (**). та не можемъ да отберемъ, какво сходство е намѣрилъ негова дълбокоученность между Българскый и Цръковно-Славянскый языци. Знаемъ само, че единъ пѣтъ въ Пловдивъ въ единъ Цръквѣ зачели Евангеліе на Караманлійскый, той ся дръпнѣлъ да бѣга; иѣкои го попытали, зашто бѣга, а той отговорилъ: на Сла-

(*) Кое-то самъ-си ся показва въ „Прибавленіе на 410-й на „Босфорскій Телеграфъ“

(**) На циганскый языкъ нирона наричатъ карфи, чюка-свири, градниѣ-тѣ — периволи, цвѣ-те-то — лулуди. Цигане-ти броятъ: ексипта, охто, еня, дека, ендека, додека, икоси, трианда, саравда, пенинда и проч. Това само, така казваме, че му дойде рѣчь, безъ да ни е работа-та; да има другы, кои-то могъть да го испытать по-отъ дълбоко.